
Congres Watertoets 10/11/11 – resultaten enquête

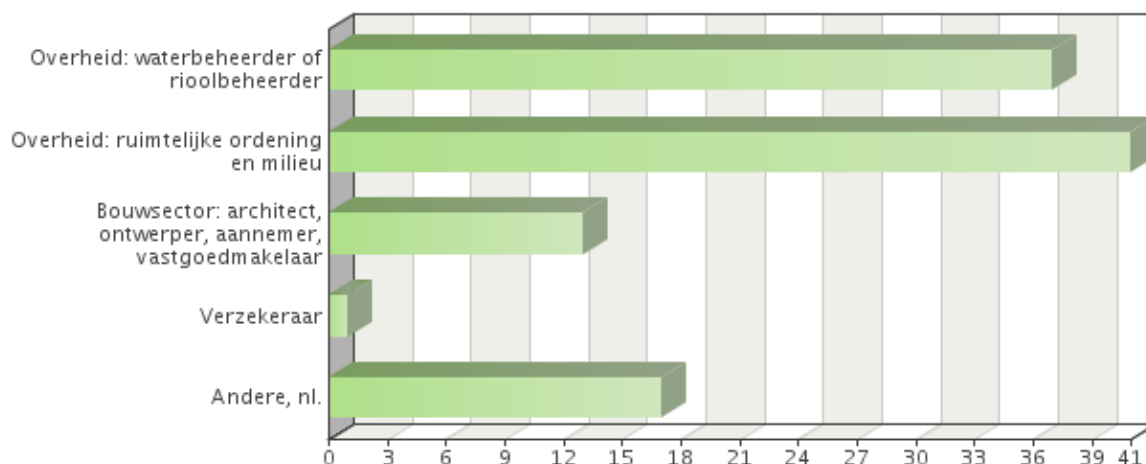
---

1 Inleiding

Naar aanleiding van het Congres 'De Watertoets, hoe kunnen we Vlaanderen beter beschermen tegen wateroverlast' van 10 november 2011 te Mechelen, werden 19 stellingen voorgelegd aan de deelnemers. In dit document worden de resultaten weergegeven. Voor elke stelling is een staafdiagram opgenomen waarin het aantal antwoorden per antwoordcategorie is weergegeven. Daarnaast wordt een samenvatting gegeven van de gemaakte opmerkingen in het daartoe voorziene vrije testvak.

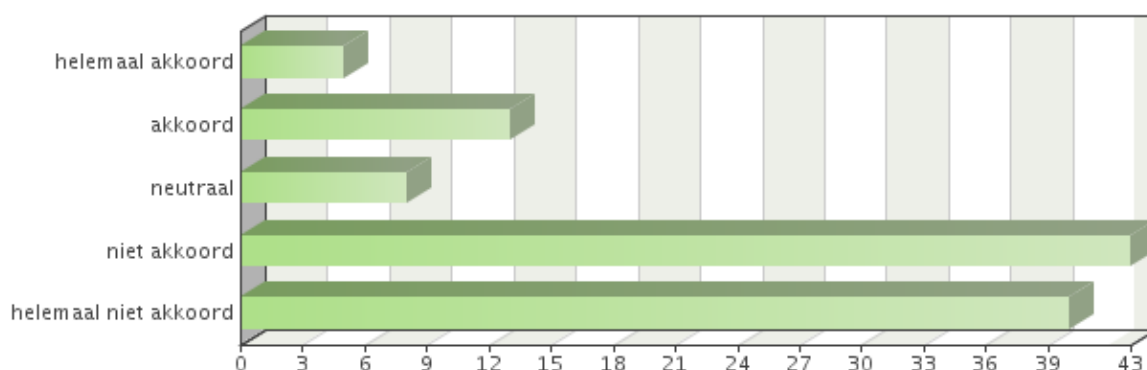
2 Respons

109 deelnemers van het congres gaven hun mening bij de verschillende stellingen. 34% van de respondenten vertegenwoordigen waterbeheerders of rioolbeheerders. 38% komt uit de diensten van ruimtelijke ordening en milieu binnen de overheid. 12 % van de antwoordende deelnemers vertegenwoordigt de bouwsector en 16 % van de reacties komen uit andere organisaties of instanties.

3 Stellingen

Stelling 1: De watertoets kan niet toegepast worden op het niveau van een ruimtelijk uitvoeringsplan omwille van de schaalgrootte van het plan. Voorschriften om ruimte voor water te vrijwaren moeten daarom doorgeschoven worden van het planniveau naar het vergunningenniveau.

Ongeveer drie kwart van de antwoordende deelnemers gaat (helemaal) niet akkoord met deze stelling. 16% gaat wel (helemaal) akkoord met deze stelling. Volgens de respondenten moet **ruimte voor water** al in **een zo vroeg mogelijk stadium** gezocht worden (van bij de visie ontwikkeling). Verschillende respondenten geven aan dat **een integrale aanpak op planniveau** noodzakelijk is. In het RUP moet het kader vastgelegd worden dat later bij beoordeling van vergunningen verder ingevuld wordt.

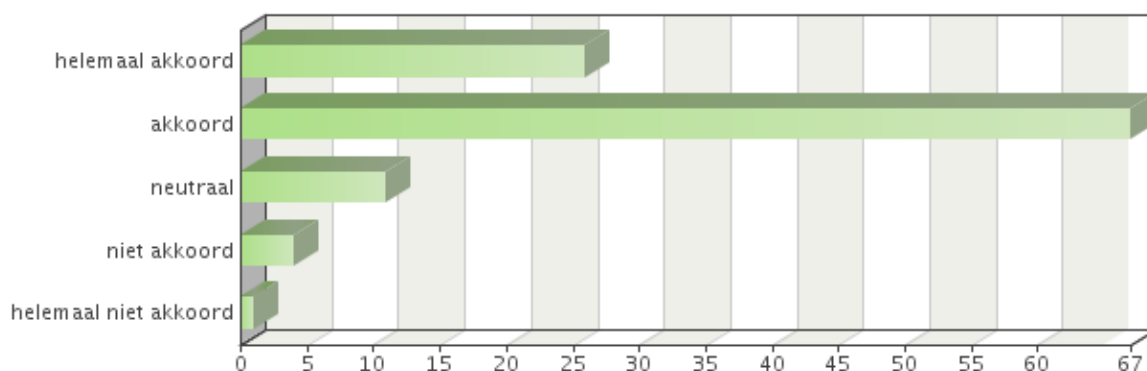
De respondenten zien volgende voordelen van de toepassing van de watertoets bij ruimtelijke uitvoeringsplannen:

- Er is de mogelijkheid om **collectieve voorzieningen** (voor infiltratie en buffering) in te plannen.
- **Oplossingen** zijn vaak **eenvoudiger en goedkoper**.
- Er wordt een **draagvlak gecreëerd** voor het nemen van bepaalde maatregelen.
- Het behoud van ruimte voor water en/of een aangepast bouwwijze verankeren in stedenbouwkundige voorschriften maakt deze **maatregelen juridisch afdwingbaar op het vergunningenniveau**. Het vergunningenniveau is te versnipperd en niet voldoende krachtig om dwingende maatregelen op te leggen en toezicht uit te voeren.

Andere bemerkingen zijn:

- Een integrale aanpak overstijgt nog de aanpak binnen een ruimtelijk uitvoeringsplan. **Milderende maatregelen** moeten **niet enkel binnen de afbakening van een RUP** gezocht worden maar bekeken worden op afstromingsniveau;
- Bij een te groot abstractieniveau van het plan kan het doorschuiven van de watertoets naar het vergunningenniveau wel acceptabel zijn.
- De krijtlijnen voor het vrijwaren van ruimte voor water dient in een RUP te gebeuren met de nodige **flexibiliteit naar latere oplossingsvoorstellen** toe.
- Een RUP is het instrument om op grotere schaal ruimte voor water te vrijwaren MAAR **de initiatiefnemer van projecten met een ingrijpende impact op het watersysteem dient ook zelf zijn verantwoordelijkheid te nemen** en een oplossing te voorzien zonder deze af te schuiven op de rest van de gemeenschap.

Stelling 2: Op basis van een grondige studie op planniveau moeten de mogelijkheden en voorwaarden voor herstel en compensatie van schadelijke effecten aan het watersysteem in het ruimtelijk uitvoeringsplan worden ingeschreven.

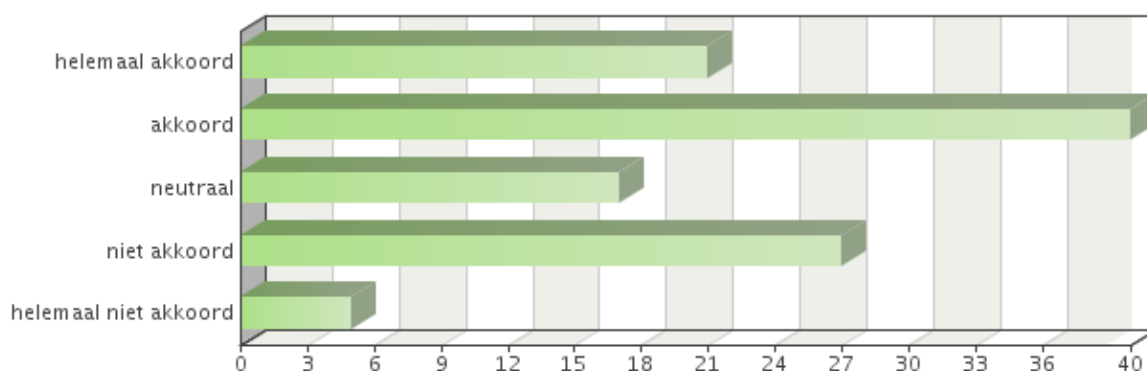

85 % van de respondenten gaat akkoord tot helemaal akkoord met deze stelling. De antwoorden sluiten dan ook aan bij de visie van de respondenten bij stelling 1 namelijk dat voor het vrijwaren van ruimte voor water en voor het voorkomen van schadelijke effecten op het watersysteem van in de planfase een kader moet worden gecreëerd.

Sommige respondenten wijzen (opnieuw) op:

- **de nood aan flexibiliteit** in functie van oplossingen op projectniveau;
- de mogelijkheid van **een collectieve aanpak**;
- de **detailleringsgraad** van het plan: indien het plan nog te abstract is, kan geen grondige studie gebeuren;
- het **in een zo vroeg mogelijk stadium** rekening houden met het watersysteem, al van in de ruimtelijke structuurplanning;
- **de verantwoordelijkheid van de initiatiefnemer** van projecten met een grote impact op het watersysteem: het is aan de initiatiefnemer om een studie te (laten) uitvoeren die de effecten op het watersysteem verduidelijkt.

Stelling 3: In effectief overstromingsgevoelig gebied moet een absoluut bouwverbod gelden.

In de nieuwe watertoetskaart van overstromingsgevoelige gebieden is ongeveer 11.000 ha 'bouwgrond' aangeduid als effectief overstromingsgevoelig gebied. Op de vraag of in deze gebieden een absoluut bouwverbod moet gelden zijn de meningen verdeeld. 19% gaat helemaal akkoord met

nota (vervolg)

deze stelling. 36 % van de respondenten gaan akkoord. 29% van de respondenten zijn het (helemaal) niet eens met de stelling.

Uit de opmerkingen blijkt dat **nuancering** noodzakelijk is. Er wordt aangegeven dat het instellen van een bouwverbod afhankelijk is van onder de meer de aard en frequentie van overstromen, de al dan niet reeds ontwikkelde percelen in de omgeving,... Volgens sommigen bevat de kaart van de overstromingsgevoelige gebieden onvoldoende informatie om enkel op basis van de kaart te besluiten dat een bouwverbod nodig is. Bovendien is er de erfenis van het gewestplan waarin bepaalde gebouwen een bebouwbare bestemming hebben gekregen en is het niet eenvoudig daar tegen in te gaan.

Bebouwing van effectief overstromingsgevoelige gebieden moet volgens sommige respondenten wel kunnen als:

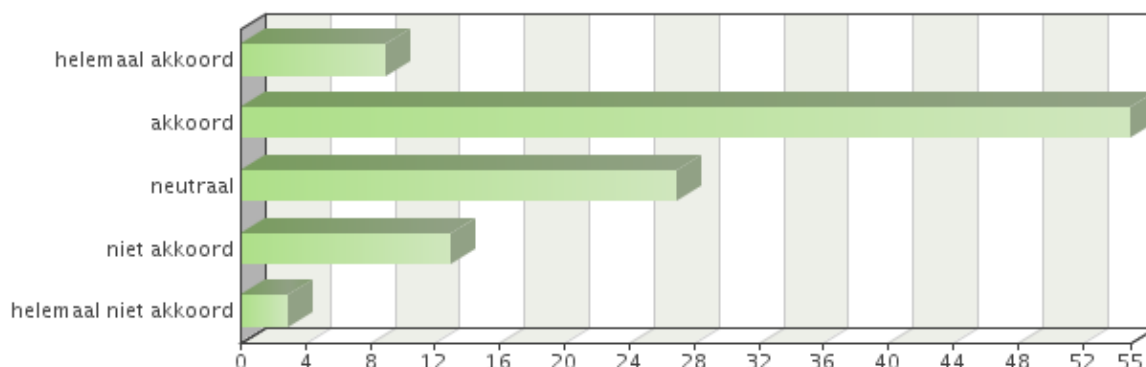
- het gaat om het **'opvullen van gaatjes'** in reeds dichtbebouwd gebied;
- het gaat om **verbouwingen**;
- het gaat om **constructies die mogen overstromen** bijv. een schuilhok voor dieren;
- het gaat om **overstromingsvrij bouwen** (bijvoorbeeld op kolomen, voldoende hoog vloerpeil, zonder ondergrondse constructies) **waarbij de waterberging niet verloren gaat** en er duidelijke afspraken zijn inzake wat te doen bij overstromingen (waarschuwings- en evacuatieplan);
- **de waterbeheerder hiervoor een gunstig advies** verleent;
- er **maatregelen** gepland of genomen zijn die ervoor zorgen dat het gebied niet meer of veel minder zal overstromen;
- de bouwheer hier goed over geïnformeerd wordt.

Een bouwverbod kan volgens de respondenten wel op voorwaarde dat:

- er planologisch oplossingen uitgewerkt worden zoals planologische ruil of herbesteden;
- er **een financiële compensatie** voorzien wordt: planschade;
- en er **een goede regeling is voor wie de planschade betaalt**: niet enkel de gemeenten maar ook de andere bestuursniveaus betalen.

Stelling 4: In overstromingsgevoelige gebieden moeten de bebouwingmogelijkheden wegbestemd worden (aan de hand van een ruimtelijk uitvoeringsplan).

Dit betekent dat de bouwbestemming in een ruimtelijk uitvoeringsplan gewijzigd wordt naar een niet bebouwbaar zachte bestemming zoals natuur, landbouw,....

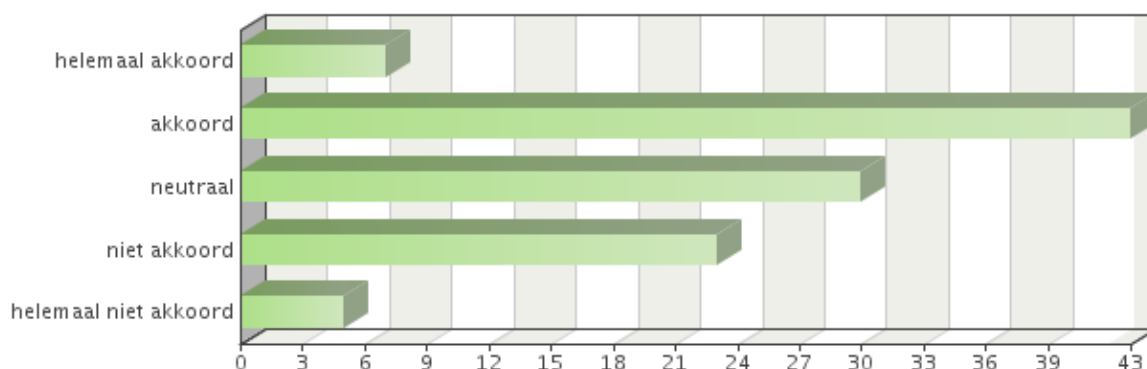

De helft van de respondenten gaat akkoord met deze stelling. Volgende kanttekeningen worden hierbij gemaakt.

nota (vervolg)

- Het wegbestemmen van de bebouwingsmogelijkheden is niet altijd noodzakelijk/realistisch:
  - o **enkel voor grotere aaneengesloten gebieden** met een acute waterproblematiek maar niet voor kleinere geïsoleerde gebieden;
  - o in bepaalde gebieden kan het volstaan op een aangepaste manier te bouwen en ruimte voor water te vrijwaren (zie vorige stelling): deze maatregelen kunnen vastgelegd worden in aangepaste stedenbouwkundige voorschriften.
- Door verschillende deelnemers wordt benadrukt dat flankerende/compenserende maatregelen nodig zijn (zie ook vorige stelling over het instellen van een bouwverbod).
  - o **grondenruil** zodat de grondeigenaars opnieuw over bouwgrond kunnen beschikken;
  - o er dient **een vergoeding** planschade betaald te worden en er moet een goede regeling getroffen worden voor wie deze schade moet uitbetalen: de verantwoordelijkheid moet gedragen worden door degene die ooit de bouwbestemming heeft vastgelegd.
- Als men geen aangepaste bestemming geeft aan niet bebouwbare percelen, is het weigeren van een vergunning zeer moeilijk.
- Het planningsproces voor een RUP neemt teveel tijd in beslag zodat het zijn doel voorbijgaat.

Stelling 5: Overstromingsgevoelige gebieden met een bouwbestemming moeten geruild worden met niet overstromingsgevoelige gebieden met een zachte bestemming.

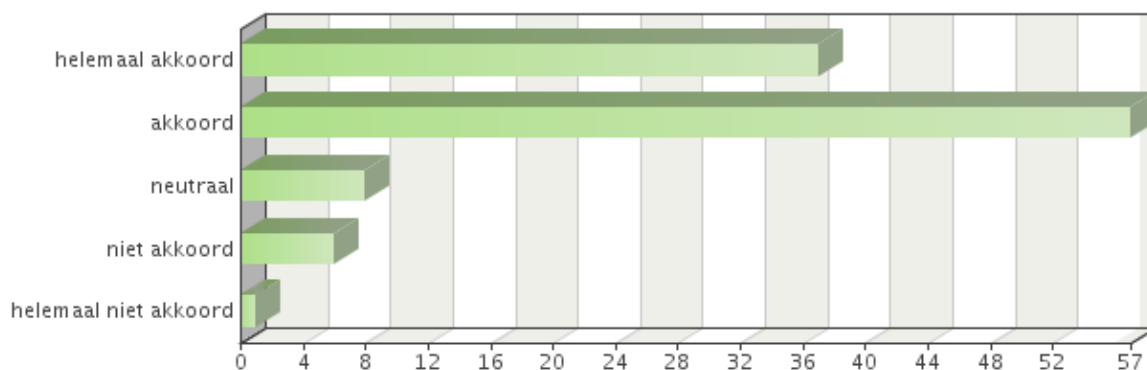
46% van de antwoordende deelnemers gaat hiermee (helemaal) akkoord. 25% is het met deze stelling (helemaal) oneens.

Door verschillende respondenten wordt aangegeven dat een planologische ruil niet voor alle overstromingsgevoelige gebieden wenselijk/noodzakelijk is. Planologische ruil moet geval **per geval** bekeken worden op basis van een **ruimtelijke afweging naar (woon)behoefte, ruimtelijke, ecologische en landschappelijke kwaliteit** van de te ruilen gebieden, toekomstvisie,... Hierbij aansluitend stellen sommigen de haalbaarheid van dit instrument in vraag gezien de grote claim op grond in het dichtbebouwde Vlaanderen.

Als voordeel van het ruilen wordt aangegeven dat **de ruimteboekhouding op orde blijft**. Anderzijds wordt **gevreesd** voor **speculatie** en vraagt men om een concretere uitwerking van het instrument zodat het eenvoudiger toepasbaar wordt.

Net zoals in voorgaande stellingen wordt opnieuw gewezen op de **nood aan financiële vergoedingen** bij planologische ruil.

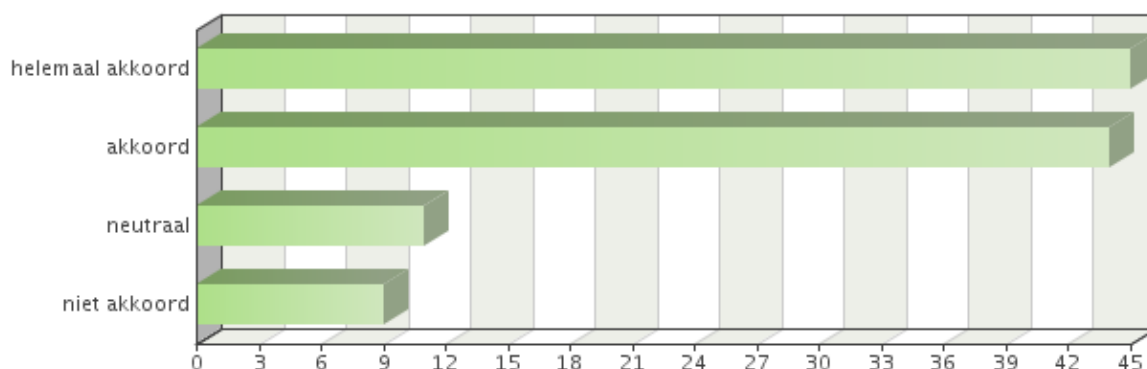
Stelling 6: In overstromingsgevoelige gebieden met een bouwbestemming (woongebied, KMO-zone,...) moet ruimte voor overstromingswater gevrijwaard worden aan de hand van stedenbouwkundige voorschriften die gebruiksbepalingen (bijvoorbeeld een verbod tot ophogen) opleggen.

Met deze stelling zijn de meeste respondenten (86%) het (helemaal) eens. Volgende kanttekeningen worden gemaakt.

- In eerste instantie moet gekozen worden voor het **bouwvrij houden** van overstromingsgevoelige gebieden (bijvoorbeeld in nog grote niet aangesneden overstromingsgevoelige zones). Pas in tweede instantie, voor opvulling van reeds bebouwde gebieden, kan men werken met aangepaste stedenbouwkundige voorschriften.
- Bij behoud van de bouwbestemming is een verbod tot ophogen een aangewezen maatregel om problemen niet naar andere locaties door te schuiven.
- **De bouwbestemming mag niet in het gedrang** worden gebracht: ophogen ter hoogte van het gebouw zelf moet toegelaten zijn omwille van de beveiliging tegen overstromingen. Het verbod op ophogen of de gebruiksbepalingen mogen enkel gelden voor de niet bebouwde delen. De ophogingen moeten dan wel gecompenseerd worden.
- In gebieden die vrijwel volledig ontwikkeld en bebouwd zijn is het een RUP met aangepaste voorschriften slechts **een remediëring op lange termijn** (gemiddeld wordt een gebouw om de 30 jaar grondig verbouwd/herbouwd).
- Aangepaste stedenbouwkundige voorschriften bieden het voordeel dat **een uniform beleid** mogelijk is dat sterker doorwerkt op vergunningenniveau (zie eerste stelling).
- De initiatiefnemers moeten **voldoende vrijheid krijgen om creatieve invulling** te geven. De voorschriften mogen niet te sterk in detail gaan (zie eerste en tweede stelling).

Stelling 7: De beschikbare oppervlakte die momenteel kan overstromen in Vlaanderen mag netto niet dalen.

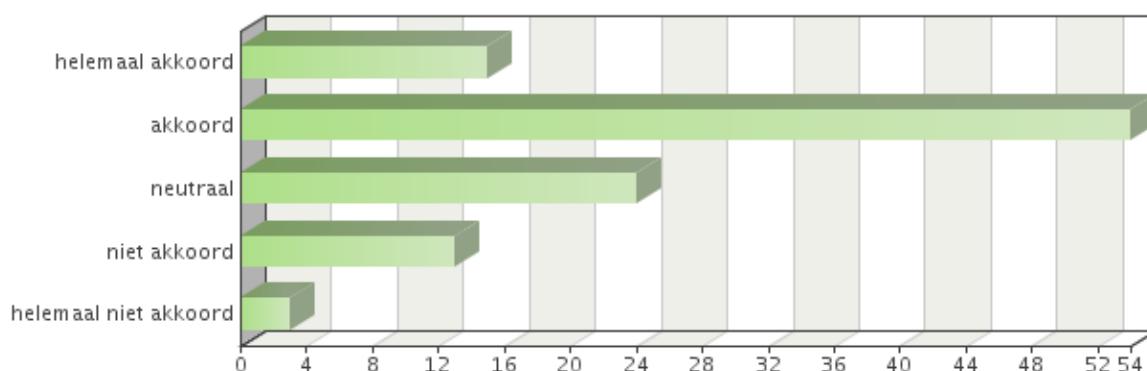

nota (vervolg)

Met deze stelling is 82% van de antwoordende deelnemers het eens. Door verschillende respondenten wordt verwezen naar **de klimaatverandering** als argument om minstens deze beschikbare oppervlakte te behouden en zelfs te doen stijgen. Er wordt genuanceerd dat **een daling** van de overstroombare oppervlakte **wel** moet kunnen **op projectniveau**, maar niet op het bekkenniveau of het niveau Vlaanderen. Respondenten die eerder niet akkoord gaan geven hiervoor volgende argumenten:

- Het volume (buffercapaciteit) overstroomingswater dat geborgen kan worden is een correctere parameter, deze parameter hangt wel samen met de overstroombare oppervlakte.
- Er moet voldoende evenwicht zijn tussen retentie van overstroomingswater en de doorvoercapaciteit van waterlopen.
- Er zijn ook maatregelen mogelijk die geen ruimte innemen en toch de overstroomingsgevoeligheid inperken zoals bijvoorbeeld dijkherstel en het ruimen van waterlopen.

Stelling 8: Ruimtelijke planningsprocessen zijn traag. Daarom moet men in afwachting daarvan tijdelijk een erfdienstbaarheid van openbaar nut kunnen instellen. Hierdoor wordt de realisatie van de woonbestemming in overstroomingsgevoelige gebieden tijdelijk bevroren.

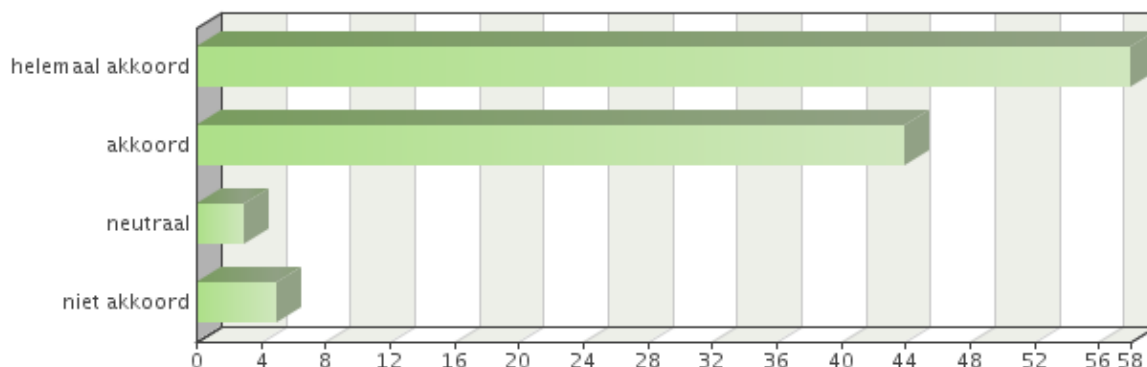
Bijna de helft van de respondenten is het met deze stelling eens. 22% blijft neutraal ten opzichte van de stellingen. Ook bij deze stelling is volgens de respondenten een nuancering op zijn plaats:

- De maatregel is niet voor alle overstroomingsgevoelige gebieden van toepassing. In bepaalde gevallen is overstroomingsgebied immers wel bebouwbaar.
- **Het tijdelijk karakter** van deze maatregel wordt benadrukt: het is belangrijker om in te zetten op het versnellen van planprocessen. Een dergelijke maatregel zou het planproces nog kunnen rekken of de nood om met het planproces verder te gaan, wegnemen.
- Net zoals bij planologische ruil of het wegbestemmen moet de maatregel gepaard gaan met **de gepaste vergoeding** voor de eigenaar van de grond.

Volgens een aantal respondenten is het instellen van een tijdelijke erfdienstbaarheid bovendien niet noodzakelijk omdat in gebieden waar een ontwikkeling/bebouwing niet gewenst is omwille van de waterproblematiek **een negatieve watertoets voldoende is om een bouwvergunning te weigeren**.

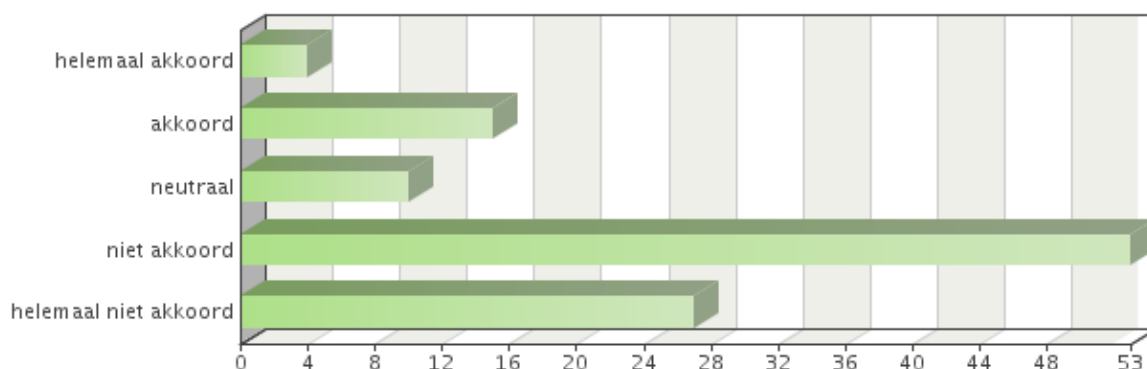
Als **alternatief** wordt voorgesteld om een bouwverbod decretaal te regelen of via een gewestelijke stedenbouwkundige verordening met uitdovend karakter, in afwachting van een blauw RUP dat verder specificeert onder welke voorwaarden al dan niet gebouwd kan worden (zoals de verbodsbepalingen in VEN gebied die gelden in afwachting van een natuurrichtplan).

Stelling 9: De watertoets is noodzakelijk om het bewustzijn over de waterproblematiek bij bouwheren en promotoren te vergroten.

Het feit dat 93% van de respondenten met deze stelling (helemaal) akkoord gaat, toont het nut van de watertoets aan op het vlak van bewustzijn over de waterproblematiek. In een aantal opmerkingen wordt aangegeven dat dit niet het hoofddoel van de watertoets is, maar er wel toe bijdraagt. Deze bijdrage kan volgens de respondenten nog verbeteren **door kwalitatieve, verduidelijkende wateradviezen en waterparagrafen** en de vereenvoudiging van het instrument. Een ruimere communicatiestrategie is aangewezen.

Stelling 10: Enkel en alleen de overheid is verantwoordelijk voor het beheersen van de overstromingsrisico's door het uitvoeren van beschermingswerken en het in stand houden van de waterafvoer.

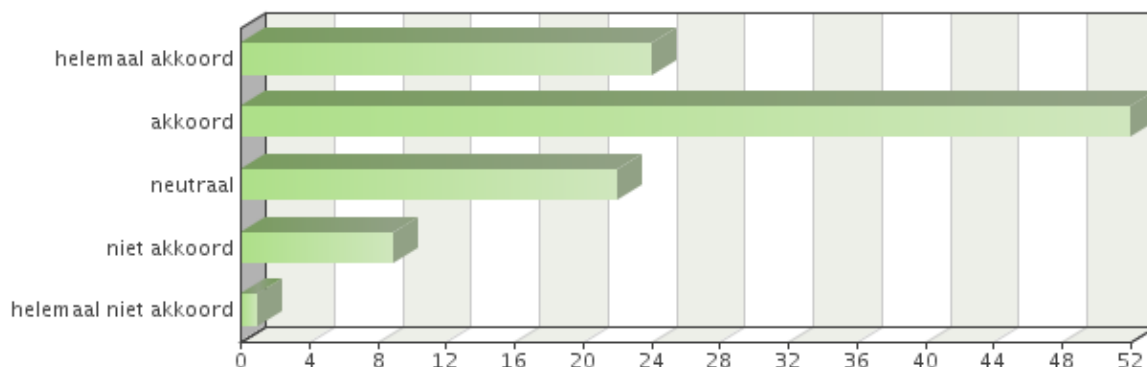

Bijna drie kwart van de respondenten is het met deze stelling (helemaal) niet eens. De respondenten geven in heel wat opmerkingen aan dat **het beheersen van overstromingsrisico's een gedeelde verantwoordelijkheid van overheid en privé is**.

Bovendien merken velen op dat een **aanpak aan de bron** noodzakelijk is in tegenstelling tot de end-of-pipe maatregelen die in de stelling worden aangehaald. De burger heeft hier volgens de respondenten een rol te vervullen, maar dan wel volgens zijn draagkracht. Van de overheid wordt verwacht dat ze **sensibiliserend en richtinggevend** optreedt. Sommigen geven aan dat de overheid nog verder moet gaan en ook moet **controleren en sanctioneren**.

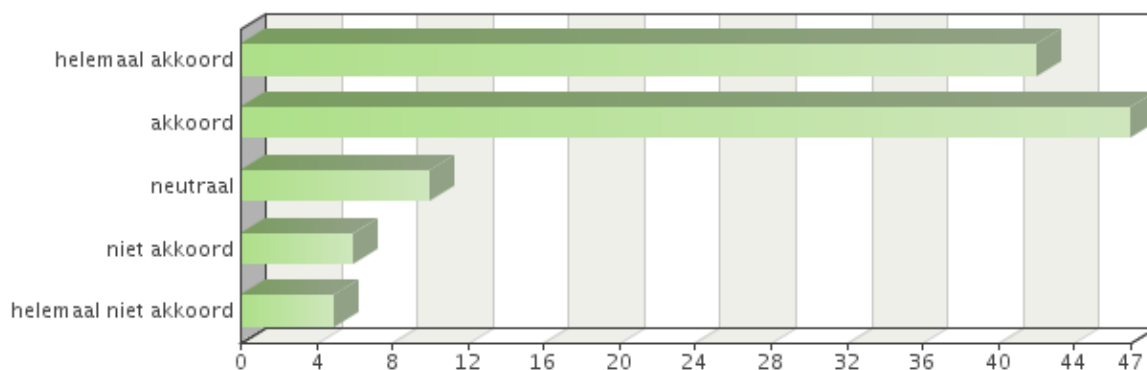

Stelling 11: De bouwheer is verantwoordelijk voor het nemen van maatregelen die waterschade aan eigen goederen en de omgeving voorkomen.

Ongeveer 70% van de antwoordende deelnemers is het met deze stelling eens. Net als bij de voorgaande stelling wordt benadrukt dat het om **een gedeelde verantwoordelijkheid** gaat. De bouwheer moet bovendien aan de hand van een goede watertoets goed ingelicht worden over de mogelijke risico's en de te nemen maatregelen. Er wordt opgemerkt dat de bouwheer wel verantwoordelijk is maar niet automatisch aansprakelijk kan worden gesteld.

Stelling 12: Wie wil bouwen in overstromingsgevoelig gebied moet via een waterstudie kunnen aantonen dat zijn bouwproject geen verhoogd risico veroorzaakt.

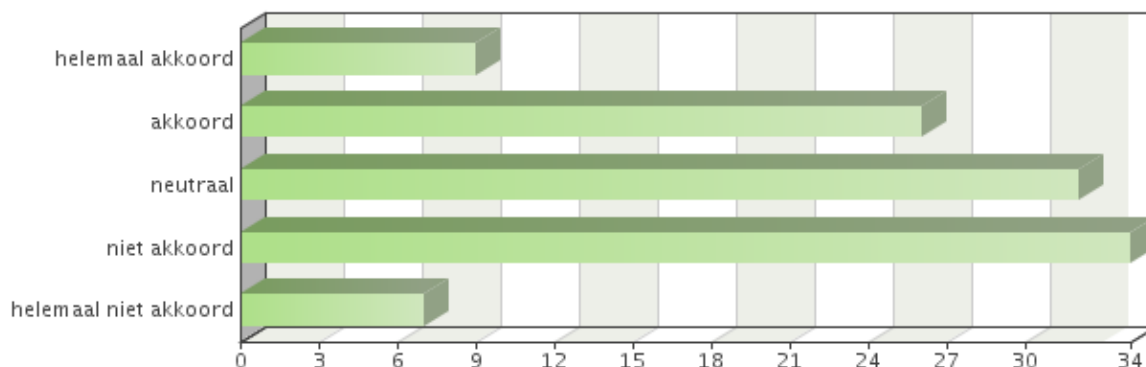
Met deze stelling gaat ongeveer 81% van de respondenten (helemaal) akkoord. Volgende bedenkingen worden gemaakt door respondenten die het (helemaal) eens zijn.

- Een studie is van belang om aan de vergunningverlener aan te tonen dat **het verlies aan ruimte voor water door het bouwproject gecompenseerd wordt**/dat de buffercapaciteit van het gebied behouden blijft.
- Een dergelijke studie zal als **last** ervaren worden maar komt ten goede van de bouwheer omdat **de kans op vergunning groter** is.
- Een waterstudie mag **geen verplichting** zijn.
- Een waterstudie moet opgemaakt worden door een **onafhankelijk deskundig bureau**. Bovendien zijn er duidelijke richtlijnen nodig om oeverloze discussies te vermijden.
- Het is nog beter dat de overheid of privé-ontwikkelaars **een waterstudie** uitvoeren **voor een volledig woonuitbreidingsgebied in plaats van op de schaal van 1 enkel perceel**.

Respondenten die (helemaal) niet akkoord gaan met deze stelling merken op dat:

- men niet moet bouwen in overstromingsgevoelige gebieden;
- de administratieve lasten voor bouwprojecten nu al veel te hoog zijn.

Stelling 13: Natuurlijke afvloe van regenwater is een recht. Opvang van versnelde afvoer van regenwater is een dienst die vergoed moet worden.

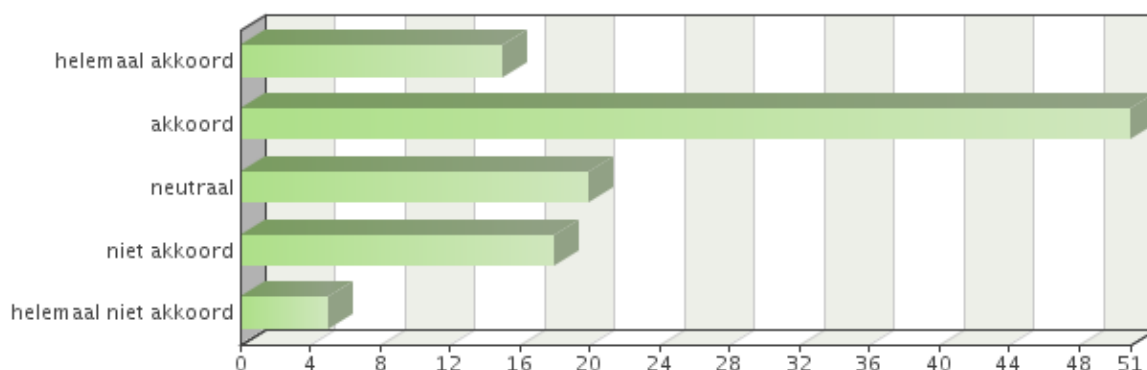
Bij deze stelling zijn de meningen sterk verdeeld. 31% is niet akkoord, 30 % staat neutraal tegenover de stelling en 24% is het met de stelling eens. Uit de reacties bleek dat de stelling voor verschillende interpretaties vatbaar is.

In opmerkingen wordt gesteld dat het een plicht is in plaats van een recht om de afvloe/afvoer van regenwater terug te brengen tot de natuurlijke afvloe. Sommigen vinden dat particulieren verplicht moeten worden om hemelwater terug te brengen tot de natuurlijke afvloe en bij te houden door hergebruik, infiltratie of vertraagde afvoer, en dat wie dat niet doet daarvoor belast moet worden.

Sommigen gaan zelfs zo ver dat regenwaterafvloe zou moeten vermeden worden omdat er niet overal gescheiden rioolstelsels zullen komen en regenwater zo veel mogelijk moet weggehouden worden uit de afvalwaterriolering. Een aantal respondenten gaf aan dat de overheid zich aan dezelfde regels moet houden voor het openbaar domein waarvoor zij verantwoordelijk is als deze die gelden voor het particulier domein. Er wordt op gewezen dat water niet alleen afstroomt van daken en verhardingen, maar ook van velden.

Anderen oordelen dat het bijhouden van hemelwater op particulier domein een dienst is aan de gemeenschap waarvoor de particulier subsidies moet kunnen krijgen. Sommigen menen dan weer dat het opvangen van versnelde afvoer van hemelwater een zaak is van algemeen belang en een taak van de overheid waar al voor betaald wordt via belastingen en heffingen. Er wordt verwezen naar verschillen tussen stedelijk en landelijk gebied, en er worden ook vragen gesteld of er wel een grens kan gelegd worden tussen natuurlijke afvloe en versnelde afvoer, alsook bij de referentie die daarvoor moet genomen worden bij bestaande vormen van verharding of landgebruik.

Stelling 14: Bij renovatie en uitbreiding van bestaande gebouwen moeten dezelfde regels in verband met omgaan met hemelwater gelden als voor nieuwbouw.

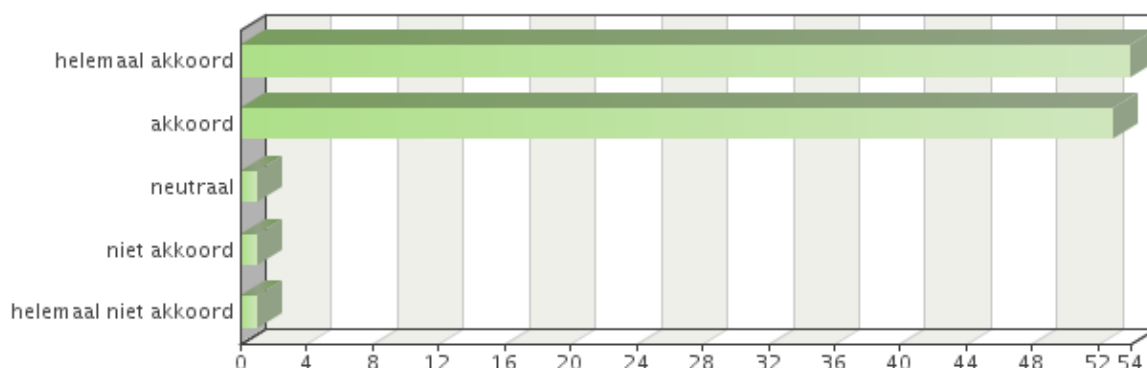

Ongeveer 60% is het (helemaal) eens met deze stelling. Een heel vaak herhaalde opmerking is dat men **rekening moet houden met de aard en de omvang van de renovatie** of dat deze regels enkel kunnen gelden bij een uitbreiding. Het toepassen van dezelfde regels mag niet tot excessieve kosten leiden, maar kan bijvoorbeeld wel als in de verbouwing al voorzien is om vloeren/verharding op te breken.

Anderzijds wordt opgemerkt dat, als dezelfde regels niet opgelegd worden, het nog tientallen jaren kan duren voor er volledige afkoppeling van hemelwater en afvalwater gerealiseerd wordt.

Sommigen doen een suggestie om hiervoor **subsidie** in te voeren, bijvoorbeeld met de budgetten voor de aanleg van gescheiden riolering of door een verminderde kostprijs aan te rekenen voor het saneren van huishoudelijk afvalwater bij een gescheiden stelsel in de woning.

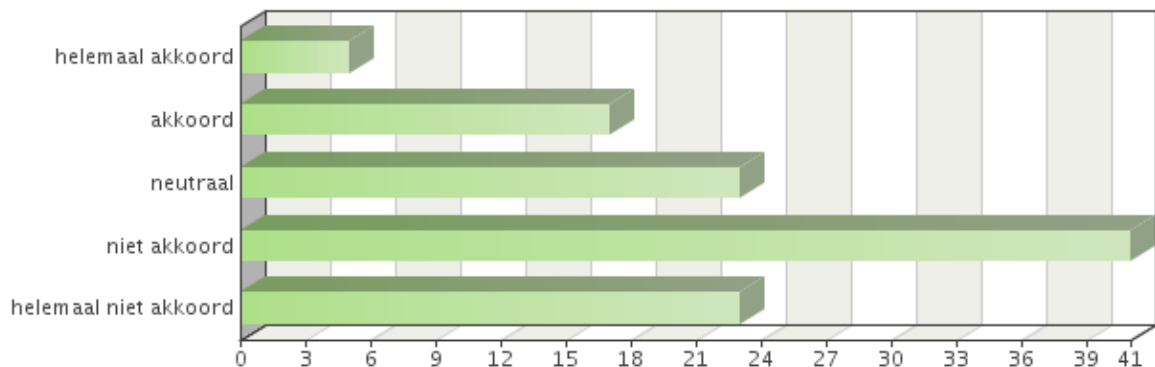
Stelling 15: Bij de verkoop van een goed dient de overstromingsgevoeligheid ervan vermeld te worden in zowel de onderhandse akte (compromis) als in de akte zelf.

Met deze stelling is vrijwel iedereen (97%) het eens. Randbemerkingen zijn:

- de notaris moet de belangrijke elementen uit de akte (zoals onder meer de watergevoeligheid) ook expliciet toelichten en verduidelijken;
- het moet duidelijk zijn wat de kaart van overstromingsgevoelige gebieden precies betekent en welke de consequenties zijn;
- de ligging in overstromingsgevoelig gebied moet eveneens vermeld worden in de reclame/affiches/verkoopinstrumenten.

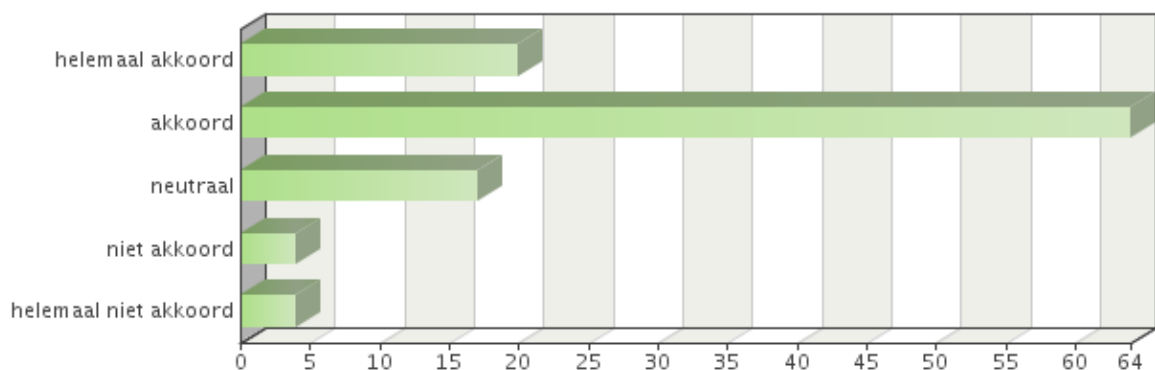
Stelling 16: Het is in alle omstandigheden mogelijk om in overstroombaar gebied te bouwen op een manier die ook verzekeraar is.

58 % van de respondenten gaat (helemaal) niet akkoord met deze stelling. Ruim 20 % is het wel (helemaal) eens. Volgende bedenkingen worden gemaakt door de respondenten:

- Er zijn overstromingsgevoelige gebieden waar bouwen in principe niet toegelaten mag worden (zoals bijvoorbeeld bepaalde valleigebieden die cruciaal zijn voor de opvang van water), ook al is het bouwen verzekeraar.
- Technische oplossingen om een project verzekeraar te maken zijn altijd mogelijk maar niet altijd betaalbaar.
- Technische oplossingen om een project verzekeraar te maken moeten inpasbaar zijn in de goede ruimtelijke ordening en mogen geen negatieve impact hebben op het watersysteem.
- Als een project de nodige vergunningen heeft gekregen, moet het ook verzekeraar zijn. Er wordt om wisselwerking gevraagd tussen vergunningverleners en verzekeraars.

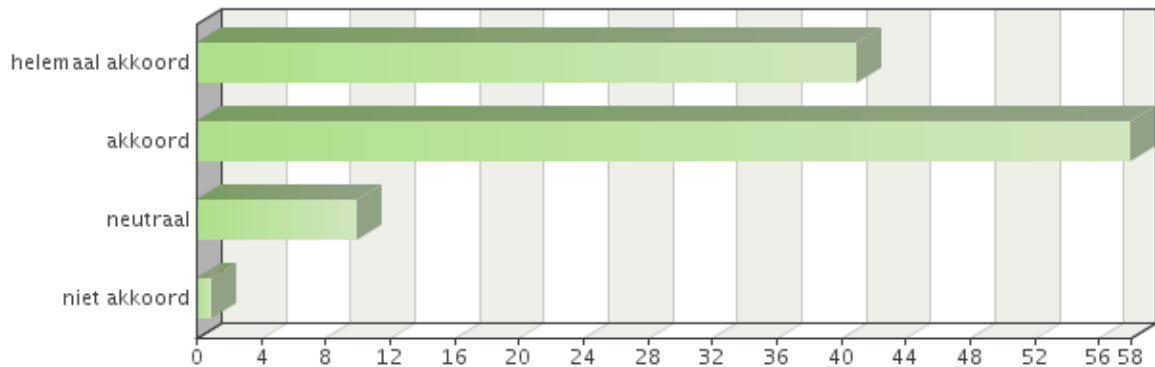
Stelling 17: Verzekeringsvoorwaarden moeten aangepast worden om risicovol gedrag te ontmoedigen.

77% gaat (helemaal) akkoord met deze stelling. Volgende opmerkingen worden gemaakt:

- Het ontmoedigen van risicovol gedrag via aangepaste verzekeringsvoorwaarden is de laatste stap in het proces: op het moment van verzekeren is het project al gerealiseerd.
- Kan enkel voor nieuwe gebouwen.
- Kan als uit een waterhuishoudingsstudie blijkt dat er een verhoogd risico aanwezig is.
- Verzekeringpolitiek is geen beleidsinstrument: de vrije keuze van mensen moet vrijwaard worden.

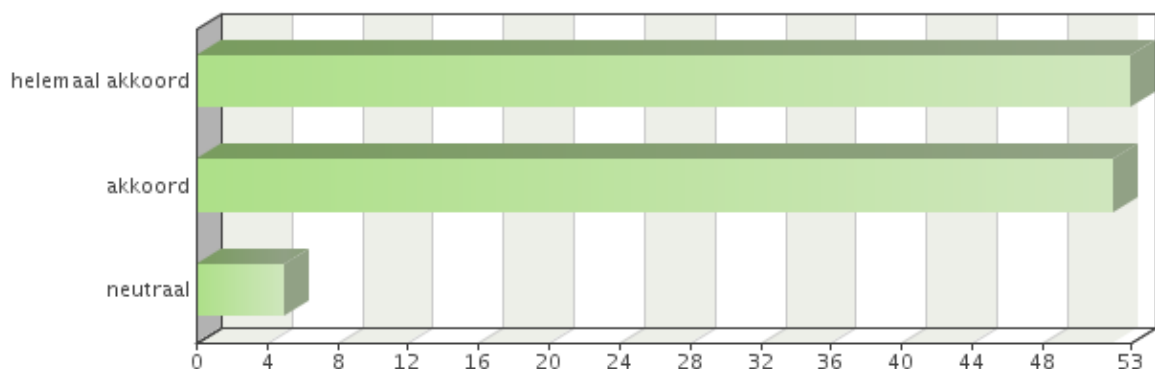
Stelling 18: De overheid moet zorgen voor een laagdrempelig waterloket waar bouwheren allerlei informatie kunnen verkrijgen in verband met de hydrologische toestand van hun perceel en de maatregelen die zij kunnen nemen tegen overstromingsrisico's.

In deze stelling blijkt vrijwel iedereen zich te kunnen vinden. Slechts 1% van de respondenten is niet akkoord en 90% is het (volledig) met de stelling eens. Uit de opmerkingen blijkt dat velen vragen hebben bij de praktische uitbouw van dergelijke loketten.

- Wordt het loket centraal of lokaal uitgebouwd bij gemeenten of op deelbekeniveau? In 1 reactie wordt gevraagd naar lokale loketten, terwijl in een andere reactie geopperd wordt om dit op een hoger overheidsniveau te organiseren. Ook de bekkensecretariaten zouden hierin een rol kunnen spelen.
- Beschikken de gemeenten wel over voldoende technische deskundigen?
- Eén deelnemer suggereert om de Vlaamse overheid de gemeenten hiertoe uit te rusten en integraal te vergoeden.
- Er wordt ook voorgesteld om het loket uit te breiden met daadwerkelijke ondersteuning bij het uitvoeren van de aanpassingswerken. Het loket moet bovendien voldoende bekendheid krijgen zodat de bouwheer weet dat hij een beroep kan doen op dit loket.

Stelling 19: De watertoetskaart van de overstromingsgevoelige gebieden moet permanent geactualiseerd worden op basis van kennis van recente of mogelijke overstromingen.

Met deze stelling is zowat iedereen van de respondenten (95%) het (helemaal) eens. Gemaakte bedenkingen zijn:

- Permanente actualisatie is niet haalbaar, doch wel periodiek bijvoorbeeld jaarlijks

nota (vervolg)

- De actualisatie moet in beide richtingen kunnen gebeuren: toevoegingen maar ook het schrappen van overstromingsgevoelige gebieden bij het uitvoeren van waterbeheersingswerken
- De kaart zou ook rekening moeten houden met overstromingen vanuit rioleringen (zomeronweders).
- Men moet opletten voor rechtsonzekerheid wanneer een gebied eerst wel en dan weer niet de aanduiding van overstromingsgevoelig gebied krijgt.